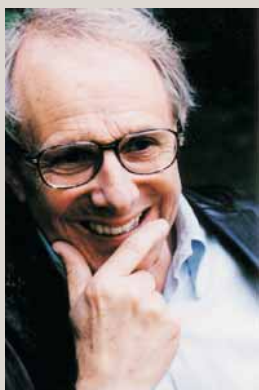

DESTACATS

“Jo també sóc pagès!” o el Camp Rurbans

pàg. 5

Entrevista a Ken Loach, director de cinema

pàg. 7

Adéu, “corridas”

pàg.12

18-S: Fira per la moneda social!

pàg.12

Jornades Comunicació Contra l'Oblit

Comunicació Entre el 28 de setembre i el 2 d'octubre organitzem les jornades ‘Comunicació contra l'oblit’, a Barcelona. Es tracta d'unes sessions de debat en les que **aprofundirem sobre les arrels del conflicte al Sàhara i als Balcans, fent especial atenció al tractament mediàtic** d'aquests dos conflictes i a la reacció i participació de la societat civil en la recerca d'alternatives.

Taules rodones, videofòrums, exposicions de fotografia... en quatre sessions: 28, 30 de setembre, 1 i 2 d'octubre que tindran lloc a la FCONGD (c. Tàpies, 1). Ben aviat, més informació!

tes i a la reacció i participació de la societat civil en la recerca d'alternatives.

RE START
11 ЕСЕННА СЕСИЯ НА МЛАДЕЖКИТЕ ПАРЛАМЕНТИ И СЪВЕТИ В БЪЛГАРИЯ
КУПКА И ТРАНЗИТ НА ГАЗ → ИКОНОМИЧЕСКИЯТ РАСТЕЖ НА САЩ ПРЕЗ 2010 Г. ЩЕ БЪ

Playing 'ReTV Live Stream': 277 K bits/second

Sr No	Name	Genre	Language
141	RE TV	24x7 News	Bulgarian

Ens trobaràs a:

c/ del Carme 95, 08001, Barcelona
Tel. 93 441 70 79

sci-cat@sci-cat.org
www.sci-cat.org

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

De dilluns a divendres: de 10 a 13h
Dilluns, dimecres i divendres: de 15 a 20h

Equip de redacció

Area de Comunicació
comunicacio@sci-cat.org

Sàgar Malé
Meritxell Marcos
Xarxa d'Ecoconsum
Francesco Condoluci
Cèlia Clotes
Berta Alarcón
Marc Soriano
Associació per la Defensa
dels Drets de l'Animal
Hugo Manzano
Ecoarxa de Barcelona
Sònia Villolo

DISSENY DEL BUTLLETÍ
Isabel Porta: isabelporta@ya.com

Després de l'estiu...

Amb el nou curs escolar tenim algunes novetats: acaba d'arribar la nostra voluntària per a l'àrea d'incoming (és a dir, l'àrea que gestiona el voluntariat internacional interessat en venir a Catalunya o a l'SCI-Cat). Es de Grècia, de Chalkidiki, té 23 anys i parla una mica de castellà.

Comencem el curs amb les jornades d'avaluació dels camps de treball. Aquest cap de setmana, 18 i 19 de setembre, un centenar de voluntaris i voluntàries que enguany ha decidit dedicar part o la totalitat de les seves vacances a participar en projectes solidaris està convidada a avaluar i compartir les experiències que han viscut. Aquest és un moment molt important per a nosaltres, ja que és després de la realització d'un camp, a la tornada al lloc d'origen, on els canvis en la persona es fan més visibles, on la trobada entre realitats diferents es plasma i on, des del Servei Civil Internacional, oferim la possibilitat de continuar implicant-se en projectes socials mitjançant els grups de treball. De moment, com sabeu, n'hi ha que treballen pel Sàhara, per Palestina i per persones sense feina... però us animem a crear-ne de nous o bé a participar als que ja existeixen!

I, per aquells i aquelles que enguany no hagueu participat als camps de voluntariat, aquest mes de setembre també us oferim activitats: les jornades 'Comunicació contra l'oblit', unes jornades d'anàlisi dels conflictes del Sàhara i dels Balcans, què ha passat, com es va transmetre, com va reaccionar la societat civil... Us recomano molt que feu un forat a la vostra agenda pels dies 28 i 30 de setembre i per l'1 i 2 d'octubre!

Esperem que aquest sigui un curs ple d'activitats i que vosaltres us hi participeu!

Sàgar Malé
coordinador de l'SCI- Catalunya

SUMARI

BREUS 3

FEINEJANT 5

MAPA MUNDI 10

REFLEXIÓ 12

CULTURA SOCIAL 14

OPINIÓ SOCI 15

Districte 11: els nòmades de Barcelona

Meritxell Marcos, voluntària del grup YUWG de l'SCI-Cat. De l'1 al 15 d'agost, el grup de voluntariat YUWG, amb el suport de l'SCI-Catalunya, ha organitzat un altre intercanvi juvenil a Barcelona, en el que 25 joves de França, Bèlgica, Itàlia, Irlanda i Catalunya s'han trobat a Barcelona per viure una experiència inoblidable.

El grup YUWG és un grup de treball format per membres de diferents branques europees de l'SCI i organitza activitats especials per a joves de més de 16 anys. Principalment, **pretén arribar al jovent que es troba en una situació social més desfavorida**. També serveix de plataforma per fer trobades, intercanviar idees i informació i per establir activitats conjuntament. Una de les principals activitats del grup YUWG és l'organització d'intercanvis juvenils.

Els intercanvis reuneixen uns 20-25 joves de 4 o 5 països durant uns quants dies per treballar una temàtica en concret a partir de jocs, dinàmiques, visites, reflexions i altres activitats. Els intercanvis estan subvencionats pel programa Joventut en Acció de la UE.

L'objectiu principal de l'intercanvi d'enguany era **reflexionar sobre la realitat de les persones sense llar**. Creiem que tot sovint, obviem aquesta realitat tan present a les grans ciutats. Però aquestes persones hi són, i en aquest intercanvi hem volgut donar un espai als pensaments, idees, reflexions i opinions dels diferents participants.

El grup de joves ha tingut l'oportunitat de col·laborar amb la **Fundació Assís** de Barcelona, que ofereix serveis a les persones

que es troben en la situació de no tenir llar. Així, doncs, el grup de participants ha servit cafè, preparat entrepans, ajudat en el control de dutxes, treballat a l'hort i ha tingut l'oportunitat de compartir un espai únic i diferent. A través d'aquest voluntariat, els joves s'han apropat una mica més a aquest col·lectiu, hi ha parlat, l'han conegut i s'han adonat que al final ells també són persones.

A partir de totes les experiències viscudes i reflexions extretes, **els participants han realitzat una exposició**, on han expressat artísticament tot allò viscut, après, reflexionat i pensat al llarg dels dies. El resultat es pot veure **en aquests moments al local del Servei Civil Internacional**. Cal destacar, però, que des del grup YUWG volem que aquesta exposició arribi a diferents espais de la ciutat de Barcelona, especialment a aquells que han col·laborat de forma més directe i, d'alguna manera, han fet possible la realització d'aquest intercanvi.

A banda d'aquest voluntariat, el grup ha participat en diverses activitats en forma de jocs i dinàmiques, organitzades pels voluntaris del grup YUWG, a partir de les quals es volia que els participants poguessin continuar reflexionant i aprenent sobre la realitat de les persones en situació de sense llar.

Tres maneres de veure els grups de consum

Xarxa d'Ecoconsum. Hi ha diferents maneres de veure i viure els grups de consum. Per una banda, són una manera d'**obtenir productes ecològics poc a l'abast actualment**. El fet que s'apleguin una colla de persones consumidores facilita el vincle amb un pagès que proporcionarà les hortalisses desitjades. Hom s'imagina que juga a ser botiguer juntament amb una colla d'amics.

En segon lloc, **la majoria dels grups de consum es basen en l'autogestió**: entre totes ho fem tot, com en una xarxa d'intercanvi. Jo avui poso les verdures a les cistelles, i l'altre demà pagarà la factura de la pagesa. Normalment no comptabilitzem les hores, tot i que intentem fer una distribució equitativa de les tasques. Això ens evita d'utilitzar euros per una moneda social. Les xarxes d'intercanvi pateixen sovint el vici de no voler substituir el mercat, d'intentar no incloure activitats bàsiques; en canvi el nostre intercanvi comença pel menjar, ben bàsic i, per tant, fàcilment s'obre a d'altres aspectes: coneixements, coses i alguns serveis més típics de les xarxes.

La tercera cara de les xarxes de consum és la **responsabilitat compartida amb la pagesia**. Com si a la xarxa d'intercanvi que suposa la cooperativa hi incloguéssim les tasques a l'hort de fer el menjar. La majoria de les vegades s'assumeix que el pes de la feina recau sobre poques mans i per això entre totes es compensa econòmicament per equilibrar-ho. Es tracta de veure el **grup de consum com una manera de produir els nostres aliments de manera agroecològica**, assumint les responsabilitats que calgui.

Qui deu a qui? pel Pakistan

Comunicació SCI-Cat. La campanya per l'abolició del Deute Extern '**Qui deu a qui?**', a la que està adscrit el Servei Civil Internacional de Catalunya, **exigeix la immediata, total i incondicional cancelació del deute extern del Pakistan.**

Segons 'Qui deu a qui?', el Pakistan té un deute global de 54 mil milions de dòlars. A l'Estat espanyol li deu 54,91 milions d'euros.

La campanya també expressa la seva 'més profunda solidaritat' per la situació d'emergència que viu la població després de les inundacions. Més informació a: www.quiendebeaquien.org.

no estàs inscrit/a
al nostre mailing??
escriu-nos a
comunicacio@sci-cat.org
I al Facebook??
encara no ens agregat?
Som SCI-Cat!

“Sí, sóc Pagès!” Com participar a un camp de treball i descobrir-se camperol

Netejant els camps. Fotografia de Francesco Condoluci.

Francesco Condoluci, voluntari d'outgoing de l'SCI-Cat i participant del camp. Divendres 16 de juliol. 7am. Estació d'autobusos de Barcelona. Una mica adormits, però llestos per a una nova experiència, ens trobem el Tomas i jo, coordinadors del camp de treball, i el Matija, voluntari de Croàcia.

El bus surt, rumb a Llagunes, un petit poble als Pirineus (Pallars Sobirà) on tindrà lloc el **camp de treball Llagunes 2010, part del projecte Gripià de l'associació Rurbans,**

que **dóna suport als ramaders i als joves pastors del Pallars Sobirà.** Ens espera un repte molt difícil: netejar de vegetació unes quantes parcel·les de pastura i uns senders abandonats durant molts anys. Ho aconseguirem?

Dilluns 18. Arriben la Imma, la coordinadora de l'associació Rurbans i "líder màxima" del camp, l'Esther, una cuinera increïble, l'Àngel, el nostre responsable tècnic de confiança i els voluntaris i les voluntàries! Són quinze,

procedents de **diferents països europeus: Croàcia, República Txeca, Rússia, Polònia, Itàlia, etc.**

Dimarts 19. 8am: comencem a treballar! Els coordinadors Tomas i Àngel ens ensenyen a manejar falçs, forques, tisores, aixades, serres i destrals, com tallar arbres i males herbes, fins i tot, com tallar els esbarzers sense clavar-nos espines. A poc a poc comencem a valorar les virtuts del treball rural i ens descobrim una mica camperols, fins i tot jo, el que us escriu, llicenciat en filosofia i amb una escassíssima experiència de qualsevol tipus en treball manual.

També hi ha excursions, balls tradicionals dels Pirineus, concerts de guitarra, espectacles de teatre improvisats i intercanvis de menjars, begudes i cançons dels diferents països.

Els dies passen molt ràpid i, després de dues setmanes... el camp ja s'ha acabat! És hora d'acomiar-se. Estem molt satisfets per la feina feta, vam fer més del que els promotors esperaven. Ho hem passat molt bé i hem après molt els uns dels altres. I ara podem afirmar amb orgull: «Sí, sóc (almenys una mica) pagès!».

El camp

L'Associació Rurbans, promotora de la 1a. Escola de Pastors de Catalunya, va organitzar per segon any el camp de treball per a la **recuperació de prats i pastures de muntanya.**

L'Associació vol garantir el relleu generacional de les explotacions agroramaderes de muntanya mitjançant la incorporació de joves a l'activitat i la recuperació de prats de pastura d'alta muntanya, amb la custòdia del territori.

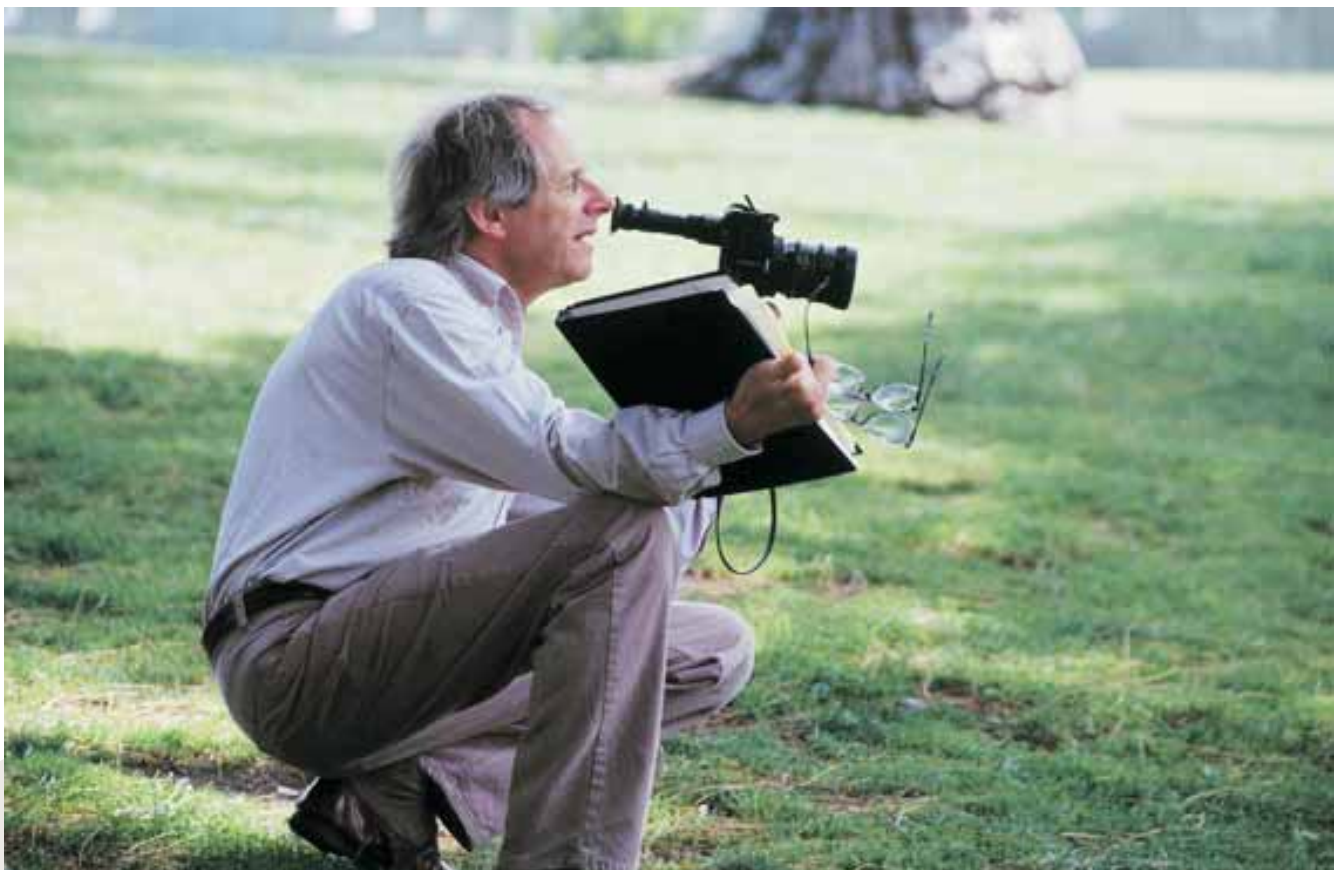
Abans del camp, Rurbans va signar dos acords de custòdia agrària amb els dos ramaders gestors de les sis parcel·les on es realitza l'actuació de neteja i desbrossament. Amb aquest acord els pagesos es comprometen a mantenir nets els prats durant un mínim de 5 anys i a fer-ne una gestió sostenible. L'associació en fa seguiment i els assessora en la gestió d'explotació.

Al camp de treball hi han participat 15 voluntaris/es ambientals i agrícoles, 5 d'ells catalans i 10 internacionals coordinats per l'SCI-Cat. Els voluntaris/es i l'equip de l'associació, a més de les parcel·les programades, **van recuperar antics camins ramaders** i elements del mateix poble, com per exemple **la font**. En total **es van recuperar 3 Ha de prats de pastura.**

Hi han col·laborat: el Parc Natural de l'Alt Pirineu i el Consell Assessor pel Desenvolupament Sostenible, el Servei Civil Internacional de Catalunya, el Centro de Estudios Rurales y de Agricultura Internacional, l'Ajuntament de Soriguera, l'Associació de veïns/es de Llagunes, la Diputació de Lleida i el Consell Comarcal del Pallars Sobirà.

“Vull gravar el que està passant, interpretat a través de la vida de les persones”

Ken Loach durant el rodatge de 'Bread and Roses'. Fotografia de Sixteen Films.

Entrevista a Ken Loach DIRECTOR DE CINEMA

Berta Alarcó. Ken Loach, nascut ara fa més de 73 anys a Warwickshire (Anglaterra), és incombustible. El conec al University College of London (UCL), en un acte del Partit Socialista, defensant la campanya pel London Minimum Wage per augmentar el salari mínim del personal de neteja. **No cal ser estudiants per ser solidaris.** Aquests treballadors són persones, podrien ser les nostres mares, els

nostres pares' diu, després de la projecció de la seva pel·lícula *Bread and roses*.

El seu és un cinema que investiga i recrea les reaccions humanes en front a situacions d'injustícia, tant als barris obrers de Glasgow, com a la Nicaragua Sandinista o a la Barcelona llibertària. Un cinema que, des de l'empatia, busca la crítica a un ordre establert i cruel, però que sempre deixa espai a la possibilitat -i necessitat- de transformació.

Quan comença la teva militància?

A la dècada dels seixanta treballava com a director de televisió a la BBC i **molts dels companys** escriptors amb els qui treballava **eren molt actius políticament** i, a partir d'ells vaig començar a treballar en temes socials. Poc després, sempre a partir de la feina, vaig anar contactant amb sindicalistes, membres de partits d'esquerres i més gent polititzada.

Abans però, vas estudiar Dret. Què t'hi va portar?

El meu pare, que pensava que era bona cosa d'estudiar. Jo era molt jove! Però no vaig estudiar massa, vaig acabar la carrera amb unes notes regulars, i mai he exercit com a advocat.

I, després de Dret, com t'ho vas fer per entrar en el món del cinema?

Va ser qüestió de sort. Treballava al teatre i després a la televisió, on vaig fer pel·lícules en 16 mm. Gràcies a que havia treballat en pel·lícules de 16 mm vaig poder fer films per cinema.

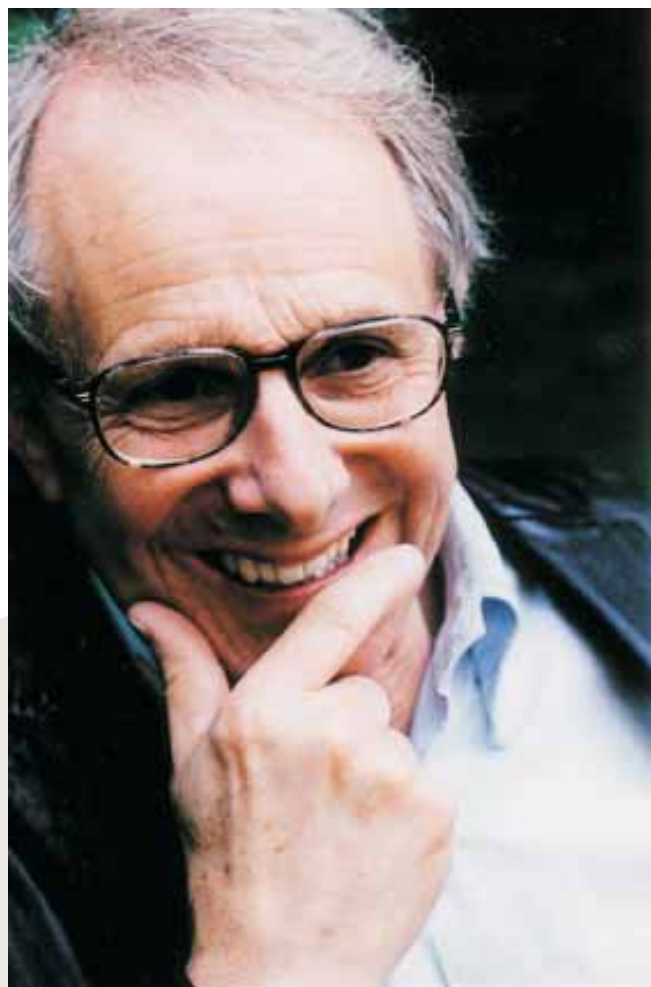
Què en penses, del cinema, com a eina de comunicació?

És un mitjà meravellós que combina art dramàtic, interpretació i fotografia. Té tots els elements de la tensió teatral, de la ficció, del desenvolupament del personatge, i encara és un poderós mitjà de transmissió perquè pot connectar persones d'una manera molt efectiva. És fantàstic per treballar.

Què va ser el primer que vas voler explicar en pantalla, el primer que et va fer pensar: 'això s'ha de saber, això ho ha de veure la gent'!

És difícil de dir en una frase, són moltes coses: com som, el món on vivim, les circumstàncies de treball de moltes persones... busco indicar l'estructura submergent al nostre sistema de vida,

vull gravar el que està passant, interpretat a través de la vida de les persones. Són moltes coses, les que vull dir, no ho puc posar en una sola frase!

“La ficció és més complexa que el documental i permet aprofundir més”

Per què has fet més pel·lícules que documentals?

Perquè la ficció pot profunditzar més els temes que el documental. A més, com que jo he treballat en teatre, l'art dramàtic sempre m'ha interessat molt. **El documental és observació, mentre que la ficció és fruit de l'exploració de les relacions entre les persones**, la seva psicologia, expressada a través d'esdeveniments que els hi succeixen. La ficció pot ser més complexa.

Com a activista, com et vas adaptar a la jerarquia de funcionament de les productores de cinema?

Només és qüestió de respectar les contribucions de tothom: si ho fem així, no podem parlar de jerarquia. Cal assegurar-se que tothom pugui treballar bé en grup, que **tothom contribueix demanera igualitària amb la seva visió singular**, que tothom treballi per un mateix objectiu. És com un equip. Com en el futbol.

“Terra i Llibertat té un lloc molt especial als nostres cors”

Creus que el cinema pot millorar el món en què vivim?

Pot fer-ho, de la mateixa manera que poden fer-ho la poesia, les novel·les... pot millorar el món però també pot empitjorar-lo. **Les pel·lícules comercials Nord-americanes, de Hollywood, empitjoren el món** perquè diuen coses que, simplement, no són veritat, i això les fa destructives. El mitjà és neutral, el podem utilitzar per bé o per mal.

Llavors, com creus que el cinema podria millorar l'estat de coses?

A base de mostrar-nos el món tal i com és, a partir d'experiències reals que ens permetin d'entendre'l una mica millor... potser ensenyant solidaritat amb persones que potser no coneixeríem si no fos pel cinema. El cinema té el mateix poder que les novel·les, el periodisme, la pintura... el mitjà és neutral, depèn de com l'utilitzis.

Quin és el film del que més orgullós estàs?

Les pel·lícules són com els fills, els has d'estimar tots per igual, sense tenir-ne de preferits. Perquè, quan acabes una pel·lícula, no en recordes el resultat final sinó el procés que l'ha fet possible. Ara bé, d'entre totes, Terra i Llibertat té un lloc molt especial als nostres cors.

Voldries transmetre alguna cosa a les persones que estudien cinema?

Sigueu crítics. Sigueu crítics! Intenteu ajudar-nos a fer un cinema que ens faci créixer i sentir-nos millor després d'haver vist la pel·lícula, encara que sigui una història dura.

Ken Loach ha obert un **canal de YouTube** on podeu veure gratuïtament molts dels seus films, com ara 'Tierra y Libertad' o 'Cathy come home'.

www.youtube.com/KenLoachFilms

Barretina entre canals i bicicletes

Marc Soriano, voluntari EVS de l'SCI-Cat a Amsterdam

Vaig descobrir el món dels EVS (European Volunteer Service), gràcies a un viatge per Europa on vaig conèixer l'Achi, una madrilenya que estava col·laborant a Noticias.nl. Em va parlar de les possibilitats que t'oferia el voluntariat, allotjament, casa, treball i una excel·lent oportunitat per col·laborar amb gent de tot el món. Més tard em presentaria el Pablo, qui avui és el meu cap i també un company amb qui fer unes cerveses al acabar el 'curro'.

Tot això va passar l'any passat, i ara **ja fa prop de tres mesos que vaig decidir emprendre el meu viatge com a voluntari**, deixant enrere la meua ciutat, la meua gent, la meua vida.

El meu destí, **Amsterdam**. El meu projecte, col·laborar amb l'agència informativa de Noticias.nl. El meu objectiu, conèixer i aprendre noves cultures i llengües, diferents mentalitats i **veure què es cou fora del nostre petit país**.

Encara que ja havia viatjat amb anterioritat a la ciutat dels canals o, com també la coneixen, la Venècia del nord, aquesta vegada la cosa anava a ser diferent, per tant res de tòpics: fora la roba de 'guiri' i a dins el mono de treball o més ben dit la d'abric (la temperatura mitjana a l'estiu és de 13°C i a l'hivern de 3°C). Aquesta vegada anava amb un projecte i una idea ben clara, viure i treballar amb gent de tot arreu, en altre entorn amb una altra llengua però amb un objectiu comú, la col·laboració. Així que em vaig preparar la bossa i me n'hi vaig anar.

Vaig arribar aquí en ple mundial de futbol, la ciutat tenyida de color taronja (color de la família reial i de les famoses tulipes) i els holandesos embogits. Si bé en aquí aquest esport no és tan popular com al nostre país, el mundial és un tema a part i cal dir que l'**holandès aprofita qualsevol motiu per divertir-se**. Demostrant que no té cap sentit del ridícul, es disfressa i surt als carrers i als grans parcs a fer la festa (**es diu que són els andalusos del nord**). La ciutat es va omplir de pantalles gegants i fins hi tot hi havien oficines que deixaven els seus empleats fer un descans per veure la selecció. Curiosament tothom em deia que el joc dels espanyols era el millor i que la final seria contra Holanda i tenien raó; ara bé el que no esperaven era el resultat.

De totes maneres, el mal humor els va durar un parell de dies, just el temps que van tardar el jugadors en arribar a la ciutat i de nou gran celebració pels carrers i canals de la ciutat.

Però bé encara que això va ser el primer contacte amb la ciutat, **Amsterdam de seguida em va captivar per l'energia que desprèn i la barreja de cultures que hi conviu (173 nacionalitats)**, a part de la mentalitat dels seus habitants oberts i tolerants.

Els holandesos aprenen l'holandès com a llengua materna oficial del país i l'anglès com a eina per comunicar-se amb els estrangers i els negocis. D'origen germànic, **l'holandès té similituds amb l'anglès amb influències del francès**.

Amsterdam. Fotografia de l'usuari de Flickr Pieter Musterd.

El que més m'atrau d'Amsterdam és la seva mida i la seva accessibilitat; on **el mitjà principal de transport és la bicicleta** que és la reina, arribant al punt d'estar per davant dels vianants. Un poble que treballa com a ciutat, però on tot gira al voltant de la bicicleta i els canals, on pràcticament no hi ha cotxes i per tant menys contaminació acústica, menys estrès i més tranquil·litat.

Finalment i després d'haver tingut contacte amb la ciutat, tocava conèixer Noticias.nl, principal causa del meu viatge i el lloc on anava a exercir el meu voluntariat. En arribar-hi em vaig retrobar amb el Pablo un dels creadors de Noticias.nl. El Pablo és un xilè que porta ja temps a Amsterdam. Va començar treballant en una ràdio en el programa Radio Corazón, on informava sobre Llatinoamèrica. Però més tard i juntament amb el seu company de programa

Fruit d'aquest buit informatiu, **Noticias.nl l'any2000 obre un portal** per mostrar a Europa **el que passa a l'altra banda de l'Atlàntic**.

La ràdio ha crescut molt gràcies a petites donacions i els esforços de molts voluntaris. Gràcies a tots ells avui en dia Noticias.nl és una de les organitzacions no lucratives més importants d'Holanda en el seu àmbit.

Per a mi és una segona família de la que ara en formo part i on m'ensenyen a escriure i redactar les notícies a més de produir vídeos. De mica en mica vaig creixent i participant més, però de moment em centro en la redacció de les notícies relacionades amb els drets humans i els Objectius del Mil·lenni. Objectius que suposadament s'han pretès aconseguir per part dels països més rics en relació als països més pobres, però bé, aquest és un tema a part...

Catalunya es toreja les 'corridas'

Vinyeta d'Hugo Manzano.

Neus Aragonès, ONG ADDA (Associació per la Defensa dels Drets dels Animals)

El 28 de juliol del 2010 quedarà present per sempre en el cor de tots els animalistes. És la data que marca el **triomf d'una llarga lluita** i del constant esforç de tots aquells que portem molts anys defensant els drets dels animals i la **fi dels espectacles cruels, bàrbars i torturadors**, que l'únic que manifesten és un aspecte denigrant de la condició humana.

Aquest èxit neix d'una de les més grans expressions de democràcia que es poden dur a terme, una **Iniciativa de Legislatura Popular (ILP)**, i es va sotmetre a tots els tràmits parlamentaris per concloure amb una votació de 68 vots a favor, 55 en contra i 9 abstencions.

El Parlament de Catalunya aconsegueix així aprovar-ne l'abolició i per fi la ciutadania s'acomiada de les "corrides de toros". Com a membre de l'ONG ADDA em commou ara recordar, com varem treballar per aconseguir l'any **2004** que **Barcelona** fos declarada "**ciutat antitaurina**". Era un punt de partida, una llavor plantada que ara ja és realitat.

D'ençà de la supressió les veus dels detractors, dels defensors de les corrides, no paren d'alçar la veu dient que aquesta prohibició els ha ferit perquè els ha pres la seva llibertat. La llibertat, excel·lent paraula i alhora complicada que ens obre un debat ja que... quin ésser viu pot parlar de llibertat quan l'està privant a un altre ésser viu, per gaudir-ne fins a la mort en un patètic i

anacrònic espectacle? Aquesta actitud deixa en evidència els qui encara contemplen els animals com a objectes al servei dels humans i no com a éssers vius, dotats de sentiments i amb capacitat de patiment tan físic com psíquic. **La crueltat o la saviesa amb la que podem tractar a tots els animals reflecteix força bé el grau de la nostra evolució com a societat civilitzada** i, per tant, l'agonia, la mort d'un innocent, no pot ser mai una festa, no es pot considerar de cap manera com un bé d'interès cultural.

Sembla ser que aquests mateixos protaurins, no tenint-ne prou amb el que és evident, argumenten que darrere de tot aquest procés legal que ha aconseguit la supressió de les corrides, hi ha raons polítiques i identitàries nacionalistes, intentant d'aquesta manera confrontar social i culturalment una vegada més Catalunya amb Espanya. No ens deixem enganyar, **als animalistes ens preocupa per damunt de tot el benestar i els drets dels animals**, deixem la política pels qui s'hi

dediquen. Tot això queda ben reflectit en les campanyes i protestes arreu de l'Estat espanyol engegades per moltes associacions animalistes durant aquests dos mesos: defensem els animals. Diferents ciutats com Madrid, Bilbao, Mallorca, Vitòria... només per citar-ne unes quantes, han volgut fer sentir la seva veu i de forma pacífica han sortit al carrer per dir que la "tortura no és cultura" i que desitgen la fi de les 'corrides', fet que ha comportat un fort ressò a la premsa internacional. Crec que això demostra que no hi ha cap esperit ni caprici independentista, en aconseguir que les corrides desapareguin per sempre i a tot arreu.

Aquesta supressió és l'inici per aconseguir eradicar les corrides de toros també en d'altres indrets i ens ha mostrat com una part de la societat compromesa i fidel amb els seus principis ètics, ha pogut influir en un debat polític i forçar els seus representants parlamentaris a prendre decisions. Ens ha fet sentir a tots una mica millor, doncs amb ella s'inicia una nova relació de respecte envers els animals.

Fotografia de l'usuari de Flickr 'Ibirque'.

L'ecoxarxa de Barcelona prepara la seva fira amb moneda social!

Fotografia de l'usuari de Flickr 'Wiros'.

Ecoxarxa de Barcelona L'ecoxarxa de Barcelona es proposa **integrar totes les parts necessàries per la seva autosuficiència**, per cobrir les necessitats bàsiques i poder **oferir una alternativa real a l'economia de l'euro**. Per això ens esforcem per incorporar totes les figures clau: productor/es, consumidor/es i prosumidor/es, sempre **potenciant el consum conscient, crític i ecològic**.

L'Eco és la moneda social de l'ecoxarxa de Barcelona. És una eina que serveix per registrar els intercanvis, creada, gestionada i acceptada pels seus usuaris, que pretén retornar al diner el seu sentit original, establir un sistema d'equivalències que faciliti els intercanvis multirecíprocs. En contraposició a l'euro, que per la seva escassetat, la possibilitat d'acumulació, i la capacitat de generar interessos esdevé un fi en si mateix, l'eco funciona tan sols com a unitat de mesura dels intercanvis, i com a eina per disposar d'una comptabilitat transparent.

L'Ecoxarxa de Barcelona, juntament amb d'altres ecoxarxes d'arreu del territori, i d'altres entitats

i persones a títol individual, són membres de la Cooperativa Integral Catalana, una eina comuna als diferents projectes d'autogestió per aconseguir construir unes pràctiques de vida quotidiana, que demostrin que podem construir una altra societat fora del capitalisme.

18 de setembre. 1a Fira d'intercanvi de l'Ecoxarxa de Barcelona!

Serà un **Mercat agroecològic i artesanal amb moneda social**. Hi haurà: taules d'intercanvi i de serveis cooperatius, tallers, paradetes informatives i activitats artístiques i musicals.

Al **Passeig Lluís Companys**, de 10 a 20 hores.

Aquesta és la primera fira convocada per l'Ecoxarxa de Barcelona, i volem que sigui un gran esdeveniment per practicar i **visibilitzar alternatives al capitalisme**.

Més informació de la Cooperativa integral Catalana: <http://cooperativa.ecoxarxes.cat>. i en concret de la Ecoxarxa de Barcelona, aquí: <http://cooperativa.ecoxarxes.cat/pg/groups/7320/ecoxarxa-barcelona/>

El meu cos és casa meva, la meva casa és el meu territori! No entrego les claus!

Sònia Villolo, presidenta de l'SCI-Cat
Aquesta era la consigna repetida per vora dues mil persones, la majoria dones (indígenes, afrodescendents, camperoles, acadèmiques, polítiques, urbanes, desplaçades, líders comunitàries, sindicalistes, i també homes compromesos, provinents dels més llunyans paratges colombians i en alguns casos provinents d'altres països), reunides en un auditori de **Barrancabermeja** durant els dies **21 i 22 d'agost** durant l'**encontre internacional de dones i pobles llatinoamericans contra la militarització**, així com durant la vigília cultural realitzada davant de la base militar de Palanquero el 23 d'agost.

Cos, casa i territori són el més apreciat per una vida digna així com per construir una cohesionada societat amb futur. Les dones colombianes resisteixen davant els grans oligopolis i multinacionals que compren tot el que es pugui transformar en grans i ràpids guanys sense tenir en compte la destrucció cultural i mediambiental que provoquen i passant a ser partícips del conflicte armat colombià. **Les dones rebutgen un capitalisme extrem que fomenta la concentració de riquesa**, la homogeneïtzació de criteri, l'alienació de la sobirania popular i que empra la militarització com a sistema de pacificació de la societat. Defensen el diàleg social i la equitat de gènere front el patriarcat existent.

Com que en aquest escric he donat sortida a emocions, us emplaço a d'altres fonts per consultar dades i sobretot accions per continuar la defensa de la població colombiana. A tall d'exemple algunes dades dels 50 anys de guerra ¿civil?: més de 4.500.000 de desplaçats

interns, més de 30 sindicalistes assassinats en el que portem de 2010, més de 70.000 morts en els últims 20 anys (la majoria civils), una alarmant impunitat dels assassinats esmentats que s'atribueix a un feble i ineficaç aparell institucional- entre d'altres qualificacions- que provoca una sensació d'inseguretat i d'abandó extrem i una desigualtat social creixent, de les més grans d'Amèrica Llatina (un 0,06% de propietaris rurals posseeix el 53,5% de terra i un 83% posseeix el 7,2%).

Vull donar les gràcies a tot el que fa que Colòmbia sigui un país de riquesa i complexitat inigualables (a les dones i homes de l' encontre, a la selva de Sierra Nevada, a les tribus indígenes, a les nits de Medellín, a Simón Bolívar, a García Márquez, Botero, a la Candelaria de Bogotà, al rumbear i a un llarg etcètera).

1- Movimiento social de mujeres contra la guerra y por la paz.

www.mujerescontralaguerra.com

2- Amnistia Internacional

www.es.amnesty.org/paises/colombia

CULTURA DE PAU - COOPERACIÓ INTERNACIONAL AL
DESENVOLUPAMENT - VOLUNTARIAT INTERNACIONAL -
JUSTÍCIA SOCIAL - EDUCACIÓ PEL DESENVOLUPAMENT -
EQUITAT - ESPAI D'ESPAIS - IGUALTAT - SOLIDARITAT
CULTURA DE PAU - COOPERACIÓ INTERNACIONAL AL
DESENVOLUPAMENT - VOLUNTARIAT INTERNACIONAL -
JUSTÍCIA SOCIAL - EDUCACIÓ PEL DESENVOLUPAMENT -
EQUITAT - ESPAI D'ESPAIS - IGUALTAT - SOLIDARITAT
CULTURA DE PAU - COOPERACIÓ INTERNACIONAL AL
DESENVOLUPAMENT - VOLUNTARIAT INTERNACIONAL -
JUSTÍCIA SOCIAL - EDUCACIÓ PEL DESENVOLUPAMENT -
EQUITAT - ESPAI D'ESPAIS - IGUALTAT - SOLIDARITAT

sci
SERVEI CIVIL INTERNACIONAL
CATALUNYA

sci-cat@sci-cat.org
www.sci-cat.org

Ens trobaràs a:

c/ del Carme 95,
08001, Barcelona
Tel. 93 441 70 79

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

De dilluns a divendres: de 10 a 13h
Dilluns, dimecres i divendres: de 15 a 20h